

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

17. Discretio qu[a]e sit habenda in exhibendo amore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

Honorauit eum ei prouidendo: quia uisibilia mundi propter eum fecit. In Psal. Gloria & honore coronasti eum, & constituisti eum super opera manuum tuarum. Omnia subiecisti sub pedibus eius. Item honorauit eum in conseruatione, angelorum custodiam ei deputando: secundum illud Psal. Angelis suis mandauit de te, ut custodiant te in omnibus uis tuis. Honorauit etiam eum in incarnatione, naturam humanam cum diuina in persona una sociando. Honorauit etiam eum in passione, hominis gloriam crucis ignominia acquirendo. Vnde dicit Augustinus de Christo, quod redemit uenditus, uiuificauit occisus, honorauit iniuriatus. Honoraturus est etiam eum in retributione, quando regnum cœlorum est ei daturus, secundum illud: Venite benedicti patris mei, possidere paratum uobis regnum, &c. Non est despiciendus ab homine, qui tantum honoratur à creatore.

Quòd in exhibitione honoris discretio sit habenda.

CAPVT XVII.

Habenda est autem discretio in honoris exhibitione, ut non habeatur respectus ad bona contemptibilia, scilicet bona fortunæ: sed ad bona nobiliora, scilicet naturæ uel gratiæ. Honorare aliquem propter bona fortunæ; & bona honorabiliora, scilicet bona naturæ & gratiæ despiciere, magnæ stultitiæ est. Seneca. Quemadmodum stultus est, qui equum empturus non equum, sed stratum & frena conspicit: sic stultissimus est, qui ex veste aut ex conditione, qua modo uestis nobis circumdata est, hominem existimat.

*Epist. 47.
declinando
ad finem.
41.*

istimat. Secundum Gregorium in moralibus. *25. mor. in princip.*

Personam hominis accipere, est hominem non quia homo, sed propter aliquid quod circa ipsum est honorare. Discretionem quæ in exhibitione honoris habenda est, in parte ostendit

Hugo de S. Victore his verbis: Discretio personarum quantum quidem pertinet ad dilectionem, secundum meritum: quantum verò ad venerationem, secundum ætatem vel officium habenda est. Meliores diligere, superiores honorare debemus: quia par contumacia est, siue in eo, qui propter inferiorem gradum in homine virtutem despicit: siue in eo, qui propter vitam inferiorem, gradum superiorem contemnit. Istis ergo honor: illis amor impendatur: sic tamen vt honor istorum sit voluntarius, & illorum amor venerandus. Reuerentia enim sine amore magis seruilis est: & amor sine reuerentia puerilis iudicari debet. Cum tanta igitur humilitate & reuerentia melioribus exhibendum est beneficium dilectionis: vt illis quasi ex necessitate videamur esse subiecti; & cum tanto affectu atque hilaritate superioribus solendum obsequium subiectionis, vt solo potius dilectionis debito illis credamur astricti. Istis sic reddamus sua, quasi nostrum impenderimus: illis sic exhibeamus nostra quasi suum reddemus. Licet omnes homines sint honorandi tanquam ad Dei imaginem facti: amplius tamen honorandi sunt boni tanquam Dei filij, & tanquam qui à Spiritu sancto inhabitantur. Augustinus: Honorate in vobis Deum inuicem: cuius templum facti estis. Honorandi etiam sunt præ cæteris

In tract. de institut. no. ust. ca. 5. in princip. tom. 2.

In 3. regula aliquantulum à prin.

cæteris

Eccl. 3.
Ibid.

cæteris prælati, qui loco Dei sunt: & patres sunt spirituales. Dedecus filij, pater sine honore. Qui timet Dominum, honorat parentes. Exhibitio huius honoris valet ad prolongationem vitæ, & corporalis & spiritualis. Corporalis, quâ tum ad

Exod. 20.
Eccl. 3.

parentes carnales: spiritualis quantum ad spirituales. Honora patrem tuum & matrem tuam: ut sis longæuus super terram. Qui honorat patrem suum vita viuet longiore. Pater cœlestis vitam eorum conseruat: qui patri à quo vitæ principium habuerunt non sunt ingrati. Valet etiam exhibitio huius honoris ad hoc, ut exhibentes hunc honorem, à suis filiis honorentur.

Eccl. 4.

Qui honorat patrem suum iocundabitur in filiis. Honorandi sunt præ cæteris sacerdotes: maxime pabulum cœlestis ministrantes. Honorifica sacerdotes. Qui bene præsunt presbyteri duplici honore digni habeantur: maxime qui laborant in scientia & doctrina.

Eccl. 7.
1. Tim. 5.

Quod fratris inhonoratio multum sit cauenda.

CAPVT XVIII.

Ioan. 8.

Multum cauenda est inhonoratio fratris. Primò, quia multum offenditur cum inhonoratur. Vnde Saluator, qui patientissimus erat, de hoc videtur conqueri, dicens: Et vos inhonorastis me. Secundò, quia in fratre inhonoratur Deus, ad cuius imaginem factus est: & cuius inhabitator est. Inhonoratur etiam angelus: qui ad eius custodiam deputatus est. *Matth. 18.* Videte ne cõtemnatis vnum ex his pusillis. Angeli enim eorum semper vident faciem Patris mei qui in cœlis est.

SECVN-